

Woody Allen Zagraj to jeszcze raz, Sam (Play it again, Sam)

Premiera 14 maja 2016 roku
na Scenie Miniatura

Przekład: Grażyna Dyksińska, Jerzy Siemasz
Reżyseria i opracowanie muzyczne: Krzysztof Babicki
Scenografia: Marek Braun
Kostiumy: Jolanta Łagowska
Asystent reżysera: Grzegorz Łukawski
Inspicjent: Agata Schweiger

Obsada:
Allan: Krzysztof Piątkowski
Bogart: Maciej Jackowski
Dick: Grzegorz Łukawski
Nancy/Sharon/Gina/Vanessa/Intelektualistka: Marta Konarska
Linda: Dominika Bednarczyk
Oraz:
Barbara: Agata Schweiger

Realizacja światła: Jarosław Prusicki, Marek Jaśko

Realizacja dźwięku: Piotr Madej, Daniel Seidler

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS.

Jedna z najzabawniejszych komedii w dorobku Woody'ego Allena. Historia rozwiedzionego, neurotycznego intelektualisty w średnim wieku, który zasięga porad miłosnych u żony najlepszego przyjaciela i wyimaginowanego Humphreya Bogarta. Główny bohater – port parole autora – snuje fantazje i monologi wewnętrzne starając się znaleźć najlepszą receptę na dalsze nieoczekiwane życie, gorliwie poszukuje idealnej partnerki, a otaczają go silne i pełne uroku kobiety. Sztuka przepełniona jest absurdalnym humorem, połączonym z okrutną satyrą, a zarazem śmiertelną powagą. W dowcipnych dialogach przeplatają się wszystkie najważniejsze tematy i fascynacje Allena – kinem, Nowym Jorkiem, muzyką, miłością i przemijaniem. Spektakl przyniesie także aktualny obraz relacji damsko-męskich, które często są kształtowane za pośrednictwem stereotypów pochodzących z popkultury.

WOODY ALLEN

Reżyser, aktor, scenarzysta, muzyk, pisarz, producent i kompozytor amerykański, jeden z najwybitniejszych twórców światowego kina. Urodził się w 1935 roku w Nowym Jorku, w rodzinie żydowskiej jako Allan Stewart Konigsberg. Z Nowym Jorkiem związał również całe swoje życie – mieszka tam do chwili obecnej. Od najmłodszych lat interesował się filmem. Już podczas nauki w szkole średniej zarabiał, pisząc teksty satyryczne i gagi dla komików. Następnie podjął studia na Uniwersytecie Nowojorskim, ale ich nie ukończył. W 1965 roku zadebiutował jako aktor w komedii Clive'a Donnera *Co słycać, koteczku?*, a cztery lata później jako reżyser parodią filmu gangsterskiego *Bierz forszę i w nogi*. Do chwili obecnej wyreżyserował ponad pięćdziesiąt filmów, a najslynniejsze to: *Miłość i śmierć*, *Manhattan*, *Annie Hall*, *Seks nocy letniej*, *Zelig*, *Złote czasy radia*, *Strzały na Broadwayu*, *Jej wysokość Afrodyta*, *Celebrity*, *Życie i cała reszta*, *Wszystko gra*, *Sen Kasandry*, *Vicky Christina Barcelona*, *Blue Jasmine*, *Nieracjonalny mężczyzna*. Zasłynął własnym, niepowtarzalnym stylem filmowym, najczęściej określanym „komedią intelektualną”. Jego filmy, zawsze oparte na własnych, autorskich scenariuszach wyróżnia niezwykle, nieco sarkastyczne poczucie humoru, ironia, groteska i parodia, a także odwołania do rozmaitych klisz kulturowych, literatury, historii kina i filozofii. Łączy w nich również rozmaite techniki filmowe, chętnie używa np. taśmy czarno-białej czy świadomie stylizuje swoje dzieła na dokument (np. *Zelig*). W większości własnych filmów wystąpił także jako aktor, tworząc charakterystyczny typ nowojorskiego neurotyka, nie mogącego uwolnić się od bagażu sztywnej tradycji żydowskiej. Otrzymał blisko 140 nagród filmowych – w tym Oscara za reżyserię (*Annie Hall*) i trzykrotnie za scenariusz (*Annie Hall*, *Hannah i jej siostry*, *O północy w Paryżu*). W 2002 roku na festiwalu filmowym w Cannes, jako drugi w historii po Ingmarze Bergmanie został uhonorowany „Palmą Palm” za szczególne osiągnięcia artystyczne. Allen jest również znakomitym, często koncertującym klawecistą jazzowym - wraz z zespołem Woody Allen New Orleans Jazz Band wystąpił nawet w 2008 roku w warszawskiej Hali Kongresowej, a w 2011 w Centrum Kultury Katowice. Oprócz dziesiątek scenariuszy, spod jego pióra wyszło też kilkanaście sztuk teatralnych i kilka zbiorów opowiadań. Tekst *Zagraj to jeszcze raz*, *Sam* został przez niego napisany pierwotnie jako sztuka teatralna w 1969 roku, a następnie sfilmowany w roku 1972. Reżyser zagrał w nim rolę Allana.

KRZYSZTOF BABICKI

REŻYSERIA I OPRACOWANIE MUZYCZNE

Absolwent filologii polskiej Uniwersytetu Gdańskiego i Wydziału Reżyserii PWST w Krakowie. W roku 1975 założył Studencki Teatr JEDYNKA, uważany za scenę „ostrego sprzeciwu wobec rzeczywistości PRL”. Prowadził go do 1981 roku, a w rok później, po uzyskaniu dyplomu reżysera rozpoczął współpracę z Państwowym Teatrem Wybrzeże w Gdańsku, gdzie w latach 1991-1994 był dyrektorem artystycznym. Wyreżyserował wówczas: *Sonatę widm* A. Strindberga, *Kordiana* J. Słowackiego, *Irydion* Z. Krasińskiego, *Pułapkę* T. Różewicza, *Wiśniowy sad* i *Trzy siostry* A. Czechowa, *Troilus* i *Kressydę*, *Antoniusza i Kleopatę*, *Wszystko dobre co się dobrze kończy* W. Szekspira, *Kobietę z morza* H. Ibsena, *Arkadię* i *Wynalazek miłości* T. Stopparda, *Kopenhagę* i *Demokrację* M. Frayna. W latach 1983-1991 współpracował ze Starym Teatrem w Krakowie, gdzie zrealizował: *Z życia glist* P. O. Enquista, *Termopile Polskie* T. Micińskiego, *Affabulazione* P. P. Pasoliniego i *Do Damaszku* A. Strindberga. W latach 2000-2011 był dyrektorem artystycznym Teatru im. J. Osterwy w Lublinie, w którym wyreżyserował m.in.: *Dziady* A. Mickiewicza, *Idiotę* F. Dostojewskiego, *Hamleta* W. Szekspira, *Wesele* St. Wyspiańskiego, *Niewolnice z Pipidówki* M. Bałuckiego, *Sarmację* P. Huelle. Ponadto zrealizował ponad 20 spektakli dla Teatru Telewizji, m.in.: *Wieczory i poranki*, *Przetarg* P. Mossakowskiego, *Natana Mędrca* i *Emilię Galotti* G. E. Lessinga, *Markiza von Keitha* F. Wedekinda, *Zbójców* F. Schillera, *Człowieka do wszystkiego* R. Harwooda. Reżyserował również m.in. w teatrach w Poznaniu, Wrocławiu, Łodzi i Katowicach, a także w Niemczech, Holandii, Finlandii, Rosji i Korei Płd. Jest laureatem wielu nagród, m.in.: Ministerstwa Kultury i Sztuki w konkursie na najlepszą inscenizację polskiej sztuki współczesnej (*Pułapka* T. Różewicza), Złotej Maski za reżyserię i najlepszy spektakl sezonu (*Intryga i miłość* F. Schillera), a także wielu festiwalu, m.in.: wyróżnienie za reżyserię *Wyzwolenia* St. Wyspiańskiego

na Festiwalu Klasyka Polska w Opolu; nagroda za inscenizację dramatu romantycznego (*Dziady* A. Mickiewicza) na Festiwalu „Dramaty Narodów – Polski Dramat Romantyczny”; nagroda za reżyserię *Demokracji* M. Frayna na Festiwalu Dramaturgii Współczesnej „Rzeczywistość przedstawiona”. Został także laureatem prestiżowej Nagrody im. Konrada Swinarskiego przyznawanej przez miesięcznik „Teatr” oraz Nagrody im. S. Wyspiańskiego. W 2006 roku został odznaczony Srebrnym Medalem Gloria Artis – Zasłużony Kulturze. Od 2011 roku pełni funkcję dyrektora artystycznego Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza Gdyni, gdzie wyreżyserował ostatnio spektakl *Z życia glist* P. O. Enquista. Przedstawienie *Idąc rakiem* wg G. Grassa, w jego reżyserii, zostało uznane za najlepszy spektakl w roku 2012 na Pomorzu. W Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie zrealizował *Hioba* wg Biblii, *Pułapkę* T. Różewicza, *Franka V. Komedię bankierską* F. Dürrenmatta oraz *Arszenik i stare koronki* J. Kesselringa.

MAREK BRAUN

SCENOGRAFIA

Scenograf, absolwent wydziałów Architektury Wnętrz i Scenografii ASP w Krakowie, w której obecnie jest pedagogiem. Współpracował z wieloma teatrami w Polsce oraz z reżyserami: Krzysztofem Babickim (*Pułapka* T. Różewicza /dwukrotnie/, *Idiota* F. Dostojewskiego, *Intryga i miłość* F. Schillera, *Wyzwolenie i Wesele* St. Wyspiańskiego, *Romeo i Julia* W. Szekspira, *Dziady* A. Mickiewicza, *Idąc rakiem* wg G. Grassa), Józefem Opalskim (*Cosi fan tutte* W. A. Mozarta, ...*jak Piaf* wg scenariusza J. Opalskiego, *Opowieść zimowa* S. Barańczaka), Bogdanem Toszą (*Antygona w Nowym Jorku* J. Głowackiego, *Blackbird* D. Harrowera, *Gruba świnia* N. LaBute'a), Anną Augustynowicz (*Pasożyty* M. von Mayenburga, *Mąż i żona* oraz *Zemsta* A. Fredry, *Polaroidy* M. Ravenhilla, *Wyzwolenie i Wesele* St. Wyspiańskiego, *Baal* B. Brechta, *Kaligula* A. Camusa), Piotrem Kruszczyńskim (*Demony* L. Noréna). Przygotowywał scenografie do spektakli Teatru Telewizji, m. in.: *Arkadii* T. Stopparda (reż. Krzysztof Babicki), *Teatru niekonsekwencji* T. Różewicza (reż. Tadeusz Malak), *Toksyn* K. Bizio, *Febe, wróć* M. Gow (reż. Anna Augustynowicz). Laureat wielu nagród i wyróżnień, m. in.: Nagrody Ministra Kultury i Sztuki. Z Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie jest związany od wielu lat, ostatnio przygotował scenografię do spektaklu *Arszenik i stare koronki* J. Kesselringa (reż. Krzysztof Babicki).

JOLANTA ŁAGOWSKA

KOSTIUMY

Kostiumografka współpracująca z teatrami: Ludowym w Krakowie, Śląskim w Katowicach, Polskim we Wrocławiu, Montownia w Warszawie, im. Stefana Jaracza w Olsztynie, im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie, Scena STU w Krakowie, Nowym im. Witkacego w Słupsku. Autorka kostiumów m.in. do spektakli: *Apokalipsa homara* M. Buffini (reż. Włodzimierz Nurkowski), *Pustynia* T. Dorsta (reż. Łukasz Witt-Michałowski), *Wszystko o mężczyznach* M. Gavrana (reż. Tomasz Obara), *Wariacje Tischnerowskie* J. Tischnera (reż. Artur „Baron” Więcek, *Poskromienie złościcy* W. Szekspira (reż. Krzysztof Babicki). Często współpracuje z Pawłem Szumcem (*Neapol* 19.03, *Walentynki* I. Wyrpajewa, *Prah* G. Spiró, *Don Kichote* M. de Cervantesa, *Królik Królik* C. Serreau i *Śmierć pięknych saren* O. Pavla, *Przebudzenie* S. Stephensona, *53 Wojny* M. Klotzer). Ponadto przygotowała również kostiumy do seriali telewizyjnych *Majka i Julia*, a także do wielu filmów, m.in.: *Zakochany Anioł* i *Wszystkie kobiety Mateusza* (reż. Artur „Baron” Więcek), *General* (reż. Anna Jadowska), *Karolina* (reż. Dariusz Regucki).